

SI 48 Sigtuna, Kv. Professorn 2

Litteratur: H. Gustavson, Verksamheten vid Runverket i Stockholm, i: Nytt om runer 12 (1997, publ. 1998), s. 28 f

Äldre avbildning: H. Gustavson, teckning a.a. s. 29. Signum i Samnordisk runtextdatabas: U NOR1997;29A

Ett revben med runinskrifter påträffades vid arkeologisk undersökning år 1996 i kv. Professorn 2 (Ruta D6:4. Fyndnummer 3847). Datering till början av 1100-talet enligt meddelande av Anders Wikström den 27/8 2012. Inskriften är inskuren i benets framsida och baksida.

Revbenets längd är 94 mm, bredd 34 mm och tjocklek 5 mm. Runhöjd 23 mm (4 u).

Fig. 1. Sida A av runbenet Sl 48 från Professorn 2. Foto Bengt A. Lundberg 1996 (RAÄ/KMB fd965123).

Inskrift på framsidan:

raþu × runaṣ...

5

Rāð þū rūnaʀ! ...

»Tyd du runorna! ...»

Fig. 2. Sida B av runbenet Sl 48 från Professorn 2. Foto Bengt A. Lundberg 1996 (RAÄ/KMB fd965119).

Baksidan:

Till läsningen: Runföljden 1–9 läses från vänster på framsidan, runföljden 10–17 från vänster på baksidan av det vågrätt vända benet. 1 **r** har sluten form, toppen är borta i en brottskada. En rispa går snett nedåt höger genom runans övre del och fortsätter genom 2 **a**. Övre delen av huvudstaven i 3 **b** är svår att urskilja på grund av vittring. 5 **r** har öppen form. Toppen av huvudstaven i 7 **n** borta i en skada, likaså övre delen av huvudstaven och högra bistaven i 8 **a**. Av 9 **a** återstår endast vänstra bistaven. Av runa 10 återstår 13 mm av en huvudstav och av runa 11 19 mm av en huvudstav, resten av runorna är borta i brottkanten. Av runa 12 återstår 22 mm av en huvudstav. Runan har sannolikt varit en **i**-runa. Runa 13 är en treledad **s**-runa. 14 **t** är skadad i toppen. En bistav snett nedåt vänster från toppartiet är tydlig. Till höger om toppen av runan anas möjligen en vittrad bistav snett nedåt höger. 15 **y** är stungen med ett kort streck snett uppåt höger mellan huvudstav och bistav.16 **t** är en ensidig stupruna. Bistaven skär bistaven i 15 **y**. I den övre skriftytan till höger om 16 **t** finns en kort lodrät rispa som inte bedöms vara avsiktlig. Huvudstaven i 17 **r** är grund, likaså den överlånga bistaven, vars mitt endast anas. Efter 17 **r** är två lodräta streck skurna. Det första skär nedre delen av bistaven i 17 **r**. De två strecken kan vara rester av två runor.

Inskriften på framsidan, *Rāð þū rūnar*, är en uppmaning till läsaren att råda runorna. Om denna formel se Thorsten Andersson, Ofeg Öper, i: SAS 16 (1998), s. 15 not 1 och Nils

Dverstorp, $R\acute{a}\check{o}$ r\'unar – en undersökning av verbet $r\acute{a}\check{o}$ a och hur det används i runinskrifter. Kandidatuppsats i nordiska språk vt 2000. Institutionen för humaniora, Växjö universitet (Dupl. 2000). Början av inskriften på baksidan saknas, varför det är osäkert hur denna skall tolkas. Skiljetecknet före runföljden × **stytr**-- och avståndet till den högra brottkanten talar för att den utgör ett ord. Om tecken 18 är en i-runa och det därefter följande strecket är oavsiktligt eller är en slutmarkering skulle runföljden kunna svara mot ett adjektiv i komparativ, *stytri*, av det fornvästnordiska adjektivet *stutr* 'kort (i motsats till $s\acute{t}or$); kortfattad; ovänlig'.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av runristade lösföremål från Sigtuna. Dessa publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Helmer Gustavson Kontakt: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet

Box 1114, 621 22 Visby Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284 www.raa.se